

opusdei.org

Een leven als gehuwden op de rots bouwen

Christophe en Oriane broedden reeds een hele tijd op een idee: hoe konden ze jonge koppels – vrienden en kennissen – helpen om hun huwelijk goed te beleven.

1-8-2020

Tegenwoordig worden jonge koppels geconfronteerd met talrijke uitdagingen. De moeilijkheid om hun relatie als koppel te beleven vergroot

naarmate velen onder hen niemand hebben om hen te helpen of te begeleiden met een christelijke visie. In deze geest namen Oriane en Christophe het initiatief en lanceerden “Bâtir sa maison sur le roc”.

Waarin bestaat jullie project?

Het gaat er in essentie om de jongeren een vorming te geven, om hen voor te bereiden op het huwelijk of hen helpen het beter te beleven. Als leidraad gebruiken wij de “communicatie binnen het koppel”. Wij denken namelijk dat zich vooral op dit vlak de grootste moeilijkheden voordoen, die soms de standvastigheid in het huwelijk op het spel zetten.

Ieder jaar organiseren wij een vormingscyclus, bestaande uit zeven sessies, één per maand. Voor elke sessie ontvangen de deelnemers een vragenlijst die hen toelaat te praten

over de ideeën die aangekaart zullen worden, om zich vooraf een beetje voor te bereiden.

Hoe kwamen jullie op het idee om dit initiatief te lanceren?

Ik zou zeggen dat dit stap voor stap groeide zoals alle initiatieven van deze aard. Voor we dit project lanceerden gaven wij conferenties over de communicatie binnen het koppel en wij hebben vastgesteld dat veel koppels van onze generatie of andere vrienden na slechts enkele jaren huwelijk geconfronteerd waren met grote communicatieproblemen. Wij dachten bij onszelf: wij zijn geen experts in huwelijkspsychologie, wij kennen niets van therapie, maar we zouden ons kunnen bezighouden met preventie. We hebben antwoorden gezocht voor die problemen, door ons te baseren op het onderricht van de Kerk over het

huwelijk en op onze eigen levenservaring.

Hoe vonden jullie de eerste deelnemers voor jullie cyclus?

In het begin hebben wij veel kennissen uitgenodigd: vrienden en vrienden van onze vrienden. Tenslotte is slechts één koppel gekomen en wij zijn met onze activiteit begonnen. Dat was voor ons een ervaring. In de volgende cyclus waren er drie koppels. En dan, zonder twijfel wegens een zeker succes, schreven zich meer koppels in. Velen onder hen kwamen uit het scoutsmilieu, in het bijzonder van de scoutsgroepen waartoe onze kinderen behoorden.

Welke resultaten kunnen jullie al aantonen in jullie vormingswerk met jonge koppels die juist gehuwd zijn of die binnenkort gaan huwen?

Het resultaat na vijftien jaar activiteit: wij hebben meer dan honderdvijftig koppels gevormd voor het huwelijk. Vandaag is de grote meerderheid onder hen gelukkig, vaak met veel kinderen, en ze proberen hun huwelijk goed te beleven volgens het onderricht van de katholieke Kerk, en ze stralen hun geloof uit in de maatschappij.

Er zijn veel anekdoten in verschillende domeinen. Onder de belangrijkste kunnen wij aanhalen dat een aantal koppels dat samenwoonde voor hun huwelijk beslist hebben, nadat ze de cyclus gevolgd hadden en nadat ze, misschien voor de eerste keer in hun leven, over kuisheid voor het huwelijk hoorden spreken, apart te leven gedurende enkele weken voor hun huwelijk, sommigen zelfs gedurende enkele maanden. Ze zijn terug bij hun ouders gaan wonen en hebben zich zo voorbereid om de

viering van hun huwelijk intens te beleven. Bijna allen zeggen ze dat niemand hen ooit had afgeraden samen te wonen voor het huwelijk. Maar toen wij hen de redenen voor deze keuze uitgelegd hadden, vonden ze dat tenslotte een uitstekend idee en een uitdaging die de moeite waard was. Dat heeft hen toegelaten, in veel gevallen, elkaar nieuw te ontdekken en te groeien in een authentieke liefde. Ze zijn allen heel dankbaar.

Een ander feit dat in me opkomt is de situatie waarmee een koppel geconfronteerd werd enkele dagen voor ze huwden. De moeder van de man was tegen het huwelijk. Ze wisten niet wat te doen: ze voelden zich alleen en onmachtig. We hebben aandachtig geluisterd. We hebben hen aangeraden standvastig te zijn in hun project, te bidden en te vertrouwen op God, en veel te blijven houden van hun ouders. Sereniteit is

teruggekeerd, het huwelijk is ingezegend op de best mogelijke wijze, en ze zijn gelukkig.

Op zekere dag – dit is een uniek verhaal dat toont hoeveel vertrouwen opgebouwd wordt in de loop van de cyclus – belde een jonge vrouw die de cyclus gevolgd had en daarna geen contact meer had met ons, mijn vrouw op in tranen. Men had bij haar man een kanker in de hersenen vastgesteld en hij had slechts enkele maanden meer te leven; ze hadden twee jonge kinderen. Ze was er kapot van en wist niet met wie ze haar verdriet kon delen; ze trachtte steun te vinden. Wij hebben naar hen geluisterd en hen geholpen zoveel we konden. Haar man heeft nog twee jaar geleefd, wat hen de kans gaf zich voor te bereiden op het definitief afscheid. De dood van haar echtgenoot heeft verdriet gebracht, maar geen trauma voor de familie.

Door de vorming beslisten vele koppels zich te vormen in de natuurlijke methodes voor geboortepanning. Dat heeft hen in veel gevallen ertoe gebracht de tederheid in het huwelijk en de openheid voor het leven te verbeteren.

Hebben de priesters van de regio die weet hebben van jullie project koppels gestuurd om hen voor te bereiden op het huwelijk?

In de loop der jaren hebben veel priesters dit initiatief leren kennen door mensen uit hun parochie, door onze website of facebook pagina. Velen waardeerden de resultaten bij de koppels en daarom raden zij de vorming aan voor jongeren die zich op het huwelijk voorbereiden. Van bij het begin vertrouwen wij een sessie toe aan een priester, die het sacrament van het huwelijk goed uitlegt en de relatie met de andere

sacramenten. Deze sessie geeft aan diegenen die dat wensen de kans contact te leggen met die priester.

Zijn jullie van plan jullie voorbereidingscyclus op het huwelijk uit te breiden?

Vandaag stellen we een tendens naar uitbreiding vast. Sinds drie jaar is een ander koppel ook een cyclus begonnen buiten Brussel. Dit jaar heeft een gelijkaardig initiatief plaats nabij Parijs. Volgend jaar zal een eerste cyclus in het Nederlands plaatsvinden in Vlaanderen. Het schijnt dat in Frankrijk andere koppels van plan zijn deze cyclus te lanceren in verschillende steden.